

Gondolatok stratégiáknak egy születendő stratégiához

Hipotézis: A sport olyan összetett rendszer, amelyet csak egységes szemléletben kezelve lehet és érdemes elfogadni/elfogadtatni. A sport kreativitás, speciális innovációs folyamat, egyszerre eszközrendszer és humán tőke.

Helyzetelemzés: A kajak-kenu sportban létezik (még) a kreatív gondolatok/fejlesztési eljárások és azok gyakorlati kivitelezésének „kritikus tömege”, amely meghatározóan irányítja, az eredményesség irányában tartja a sportágat. A kérdés az, hogy ez meddig marad így. Meddig marad fenn (tartható fenn) önmagától (önszerveződéssel) ez a folyamat, meddig életképes/érvényes a sportfelkészítő, képesség-fejlesztő hagyomány, meddig hatékony a sportági edzőskultúra önjárósága. Illetve mikortól kell irányítási lépéseket tenni a „kreatív rendszer” fennmaradásáért, esetlegesen a paradigmaváltásért, hogy a létrejövő kényszerítő helyzetek miatt, a korszerűsítés itt is végbemehessen. El kell lassan dönteni, hogy a hagyományos eljárásrendekben benne van-e az az evolúciós erő, amely szinte egyfajta társadalmi „GAIA” effektusként, belső erőforrásokból is képes a kompenzációra, az alkalmazkodás magasabb fokára.

Megállapítások a célok és a feladatok kijelöléséhez: A különböző fejlesztési folyamatok kapcsán a sportról csak összefüggésekben, és csak más területekkel koherens szemléletben érdemes gondolkodni. Ezért meg kell vizsgálni minden meghatározó elemét, de stratégiai és irányítási szempontból különösen a sportszövetségi működést érdemes újra tervezni. Át kell tekinteni, milyen feladatok vannak, vagy lehetnek a különböző társadalmi, gazdasági és geográfiai, valamint infrastrukturális területeken, és azok hogyan viszonyulhatnak a fejlesztési folyamatokhoz.

Várhatóan a hagyományos és továbbra is fennmaradó sport-felkészülési és sport-finanszírozási eljárásrendek vonatkozásában is - a lényeges súlyponteltolódások és nézőpontváltások miatt - szükség lesz az új, a fejlesztési folyamatokkal koherens megoldásokra.

Amennyiben tehát a sportrendszer talál megoldást új szerepének kialakítására, egyúttal a régi feladatok fenntartására is, akkor:

- *egyrésről gazdasági és társadalmi tényezőként forrásokhoz juthat,*
- *másrésről az emberi személyiség fejlesztésében hatékony eszközként jelenhet meg.*

A sport a szemléletváltás eredményeként, fontos szereplőként, egy sajátos tényezőként érdemben hozzájárulhat a küszöbön álló általános, és az egyes szakterületekre eső fejlesztési folyamatokhoz, ugyanakkor minőségében tovább lépve megőrizheti klasszikus főszerepét: **a versenyzést, a versenyztetést.**

Az iskolai oktatás és nevelés területén a sportnevelés edzéselvű alapokon történő újratervezése lassan megkerülhetetlenné válik. Csak ilyen, kompetenciaalapú fejlesztéstől várhatjuk el azt, hogy eredményes lesz a társadalmi változás során a kondicionális, koordinációs kompetenciákra és együttesen a személyiségfejlődésre, az egészségre és a környezetre ható negatív tartalmú változásokkal szemben.

Tartalmi elemek és kulcsszavak, amelyek változásai és új értelmezései mozgásba hozhatják a sportrendszert:

Tudásbázisok: A sport besorolás szerint sajátos szimbolikus tudásvagyonnal rendelkezik. A szimbolikus tudásvagyon (pl.: művészetek) elsősorban és általában nem a tudományos tudásteremtéshez kötődik, de a sport esetében - a meghatározástól eltérően - az alkalmazott tudományok meghatározóvá válnak, az emberi test élettani és biomechanikai működési

funkciói és körülményei, valamint az edzésméleti és módszertani elvek meghatározó volta miatt. **Ezért a sportban jelen van az analitikus tudás is.** Mindezek a tudástartalmak a versenysport-funkció nélkül is erőteljesen befolyásolhatják az életminőséget, a személyiség fejlődését, a munkaerő energetikai bázisát, az egész életre kiható folyamatok minőségét. Ugyanakkor mindezek a sport, a sportnevelés eszközeivel hatékonyan fejleszthetők, az egyes személyi kompetenciák általuk kialakíthatók. Ezért a sport besorolása, elhelyezése a rendszerekben még mindig nem tökéletes, mert ez a szerep nem kap kellő hangsúlyt a társadalom fejlesztő funkcióiban.

A sport tudásvagyona lokálisan jön létre, többnyire ott is hasznosul, de sokszínű és domináns elemei a globális piacon versenyeznek egymással.

Kreatív munkavégzés, a tudásbázis elhelyezése térben és időben: A kajak-kenu sport kreatív módon működik. Az edzőskultúra egy általános tudásbázisból, amely több diszciplináris területről származik és sok évtizedes sportági szakmai tárgyi tudásból, eljárásból áll, amely generációk gyakorlati tapasztalatából épül össze. Sajátos komplexitást mutat, egyedi tudásvagyon, így egyedi kompetenciaként is megfogalmazható. A sporttevékenység során a tudásvagyon az emlékezet és a folyamatos napi gyakorlat származtatja át a következő sportgenerációkra, nemzedékekre. Ez a lánc-folyamat azonban sérülékeny, bármikor megszakadhat, és szakmai titkok is jellemzik. Tartalmát a sportági versenyszabályok időről-időre módosítják, alkalmazkodási folyamatokat generálva.

Regionális térszerveződés kérdései

Gazdasági viszonyok, sportfinanszírozás

Sport és testnevelés a közoktatásban

Duna-stratégia hatása, lehetőségei, összefüggési rendszere

Kooperáció, regionális kohézió és konzultáció, együttműködési hálózatok építése

Sportszövetség fejlesztési feladatai

- Sportágkutatások
 - sportági felkészülés során a szakági sportteljesítmény bemutathatóvá, mérhetővé tétele (időtartam/intenzitás/életkor)
 - modellkutatás, a felkészülési folyamat paraméterei, összehasonlító elemzések
 - szakmai elemzések és állásfoglalások pályázatok a sportágat érintő tartalmi elemeihez

Sportszövetség vállalható feladatai a Duna-stratégiára vetítve

- Sportszakmai tartalmak elkészítése, modellek és helyi változatainak kimunkálása
- Szervezési, hálózatépítési feladatok
- Projekt-tartalom, összefüggések rendszere, feladat-mátrix

Tárgyalási terv (önkormányzatok, közoktatási intézmények, sportegyesületek)